

КОПІЯСправа № 201/13352/24
Провадження № 1-кс/201/4696/2024**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

28 жовтня 2024 року

м. Дніпро

Слідчий суддя Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська Бойко В.П. за участі секретаря судового засідання Дейнеги А.М., розглянувши в залі Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська клопотання прокурора Маріупольської окружної прокуратури Донецької області Аляєва С.В. у кримінальному провадженні, зареєстрованому в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 2202405000000091 від 11.01.2024, про здійснення спеціального досудового розслідування відносно:

Папазової Ольги Леонідівни, 25.05.1965 р.н., громадянки України, зареєстрованої за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Зелінського, буд. 57, кв. 24,
підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України,

У судовому засіданні приймали участь:

прокурор Аляєв С.В. (у режимі відеоконференції),
захисник Завгородній О.С. (у режимі відеоконференції),

УСТАНОВИВ:

До суду надійшло клопотання прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за № 2202405000000091 від 11.01.2024 відносно Папазової Ольги Леонідівни, 25.05.1965 р.н., підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

В обґрунтування поданого клопотання прокурор вказує, що в провадженні СВ 2 управління ГУ СБУ в Донецькій і Луганських областях перебувають матеріали кримінального провадження № 2202405000000091 від 11.01.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, стосовно підозрюваної Папазової Ольги Леонідівни.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Водночас, Папазова О.Л. в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, зрадила українській державі та всьому українському народові, добровільно обравшись до органів влади, створених на тимчасово окупованій території.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, у тому числі Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з положеннями ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали свроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського Флоту рф на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил рф вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим та м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

Прочитано та скріплено печаткою всього 3 док.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі – гш зс рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей рф, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника гш зс рф герасимова перед академією військових наук рф з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості рф на світовій арені, представники влади та збройних сил рф, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів рф здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян рф і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно, за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та збройних сил рф серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації (далі – чф рф), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ збройних сил рф поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і збройних сил рф вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 т.зв. «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «днр» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «днр».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено т.зв. «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «днр» на території Донецької області.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «днр» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (т.зв. «органи государственной власти «днр») та силового блоків (до складу яких увійшли представники т.зв. правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано «донецкую народную республику» та «луганскую народную республику» незалежними державами.

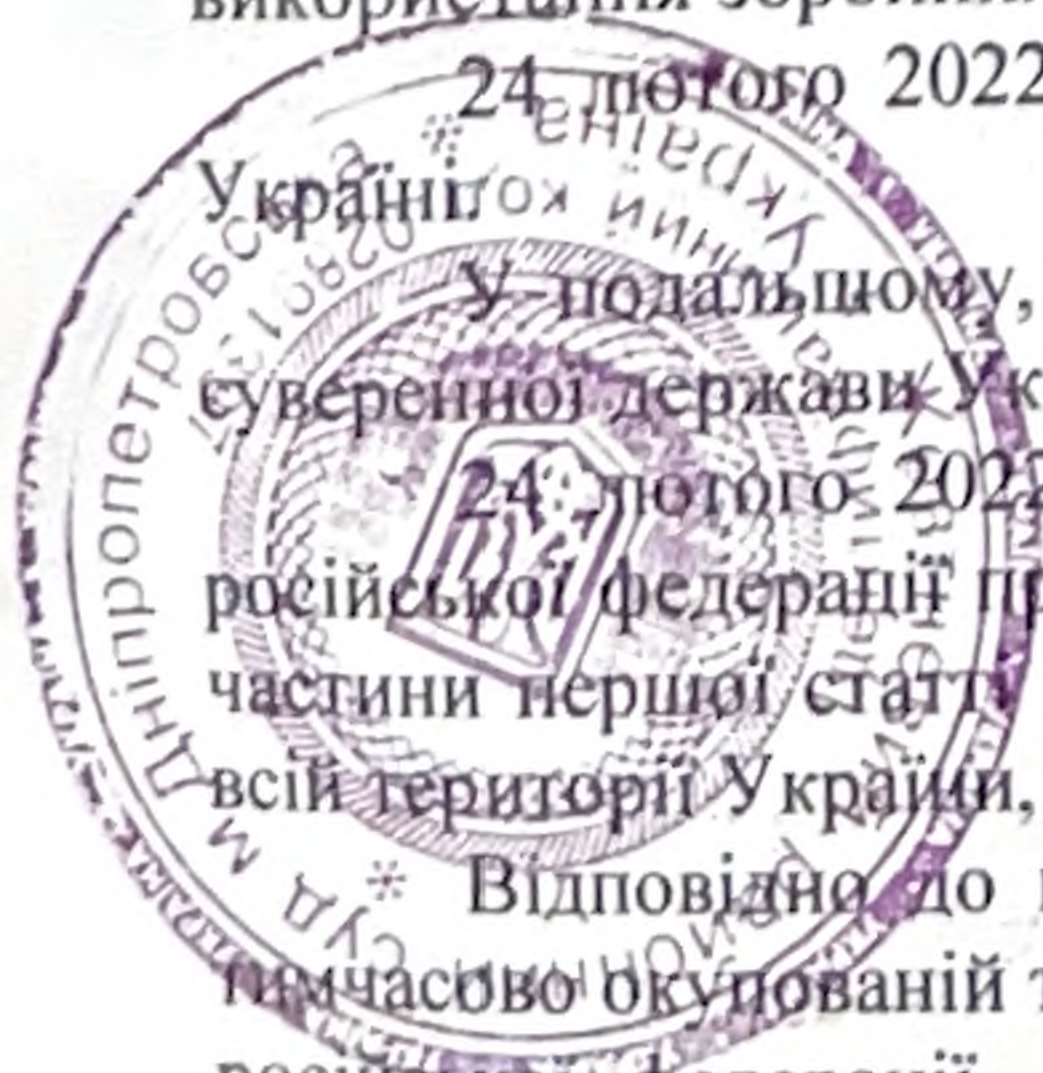
22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на

тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Зокрема, починаючи з березня 2022 року до цього часу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками т.зв. «дир», які є частиною окупаційної адміністрації рф, здійснили тимчасову окупацію м. Маріуполь Донецької області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» вся територія Маріупольського району Донецької області з 05.03.2022 перебуває в тимчасовій окупації російською федерацією.

Представниками російської федерації на тимчасово окупованій території м. Маріуполь Донецької області було створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України.

При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Маріуполь Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

Так, 31.03.2022 представниками держави-агресора, на тимчасово окупованій території м. Маріуполь Донецької області «указом главы донецкой народной республики № 108 от 31.03.2022 года «Об администрации города Мариуполя»» створено окупаційний орган адміністрації рф - т.зв. «местная администрация донецкой народной республики - администрация города Мариуполя», на який незаконно покладено здійснення функцій властивих міській раді України.

15.06.2023 центральною виборчою комісією російської федерації винесено постанову № 119/946-8 «о назначении выборов депутатов народного совета донецкой народной республики и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории донецкой народной республики», тобто на тимчасово окупованій території Донецької області.

Відповідно до вказаної постанови на території т.зв. «донецкой народной республики» призначено проведення 10 вересня 2023 року незаконних виборів т.зв. «депутатів народної ради донецької народної республіки та виборів депутатів представницьких органів муніципальних утворень на території донецької народної республіки».

Постановою т.зв. «народного совета донецкой народной республики» від 31 березня 2023 року «о структуре и наименовании органов местного самоуправления, численности, сроках полномочий и дате проведения выборов депутатов представительных органов муниципальных образований первого созыва в донецкой народной республике», затверджено, що до складу т.з. «городского округа мариуполь» входить 25 депутатів.

Так, протягом 2023 року, Папазова Ольга Леонідівна, будучи громадянкою України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Маріупольської територіальної громади Донецької області, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, діючи умисно, з метою переслідування своїх особистих інтересів, маючи умисел на обрання до незаконного органу влади створеного на тимчасово окупованій території Маріупольської територіальної громади Донецької області, добровільно прийняла участь у в проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, як «кандидат в депутати мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва», висунутого регіональним відділенням соціалістичної політичної партії «единая россия» в донецькій народній республіці за єдиним виборчим округом».

Відповідно до рішення т.зв. «территориальной избирательной комиссии № 31 донецкой народной республики» № 19/91 від 11 вересня 2023 про результати виборів т.зв. «депутатов мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва», Папазову Ольгу Леонідівну, 25.05.1965 р.н. обрано т.зв. «депутатом мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва» за № 6 від партії «единая россия».

Отже, обійнявши посаду т.зв. «депутата мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва», Папазова Ольга Леонідівна продовжує свій злочинний умисел на сприяння державі агресору російській федерації в посиленні заходів тимчасової окупації населених пунктів Донецької області, так як добровільно, без фізичного примусу, за результатами т.зв. «виборів» обрана «депутатом» до незаконного органу влади.

Не пізніше 10.10.2023, Папазова Ольга Леонідівна, перебуваючи на території м. Маріуполь Донецької області, за адресою: вулиця Громової, буд. 63, Центрального району м. Маріуполь, Донецької області, будучи т.зв. «депутатом мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва» від політичної партії «единая россия» приступила до виконання своїх депутатських обов'язків, взявши участь у проведенні першої сесії «мариупольского городского совета донецкой народной республики».

Так, 21.02.2024 діючи як обраний т.зв. «депутат мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва», Папазова Ольга Леонідівна, на своєму Telegram каналі опублікувала повідомлення наступного змісту: «Как депутат, как директор школы и как осознанный гражданин, хочу сказать, что: Долг, Армия, Отечество - это не простые слова, особенно в рамках празднования Дня защитника Отечества! В этот день мы обязательно должны поздравить тех, кто в настоящее время несет службу в рядах российской армии! Поздравить героев необходимо, ведь именно они, порой ценой собственной жизни, обеспечивают безопасность нашей страны. Именно по этой причине, обучающиеся школы № 7 города Мариуполя, директором которой я являюсь, собрали на фронт бойцам письма, рисунки, сладости. Эта акция является доброй традицией школы и будет продолжаться и в обычные дни, независимо от праздников. Советую всем неравнодушным гражданам присоединиться к этой акции».

23.02.2024, продовжуючи свої злочинні дії на посаді т.зв. «депутата мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва», Папазова Ольга Леонідівна на своєму Telegram каналі опублікувала повідомлення щодо сприянню нею зустрічі школярів з т.зв. «героем СВО», який «принял непосредственное участие в освобождении нашего города от боевиков киевского режима».

Разом з тим, 20.05.2024, Папазова Ольга Леонідівна, діючи як т.зв. «депутат мариупольского городского совета донецкой народной республики первого созыва» розмістила на власному Telegram каналі повідомлення щодо святкування 20.05.2024 «дня визволення Маріуполя» та сприянню нею окупаційної адміністрації, зокрема, залучення до вказаного «свята» учнів МБОУ СШ №

7: «Как депутат, директор школы, педагог, сознательный гражданин, я считаю, что мероприятия, приуроченные ко Дню освобождения моего родного и любимого города Мариуполь - должны быть обязательными. Поэтому на уроках в МБОУ СШ № 7, посвященных этой знаменательной дате, обучающиеся подготовили рисунки, фотографии любимого города, станцевали флешмоб и убедились в том, что история малой Родины-самая важная».

Також, 22.05.2024, Папазова Ольга Леонідівна, діючи як т.зв. «депутат мариупольського городского совета донецкой народной республики первого созыва» від партії «єдина россія» розмістила на власному Telegram каналі повідомлення щодо її злочинної діяльності, всупереч інтересам держави України, з метою завдання шкоди суверенітету України й територіальній цілісності, а саме: «Єдина Россія, МГЕР і фонд «Наша Правда» передали техніку воїнським подразделениям. С першого дня проведення спецоперації партія оказує всесторонню допомогу евакуйованим жителям Донбасу і Новоросії, а також тем, хто осталися в ЛДНР, Херсонській і Запорізькій областях. Регіональні відділення партії доставили уже більше 110 тисяч тонн гуманітарного грузу – от продуктів і засобів гігієни до лікарств і медичного обладнання, стройматеріалів і побутової техніки. Бойцям на передову з регіонів отправляють коптери, засоби радіоелектронної боротьби, комплекси «Волнорез», а також дрони «Скворець». Крім того, Єдина Россія з фондом «Наша Правда» створили Центр беспілотних систем. Він об'єднує більше 100 представителів малого і середнього бізнесу, які займаються виробництвом БПЛА, систем зв'язу і радіоелектронної боротьби і розвідки».

Враховуючи наведені вище обставини, прокурором 10 жовтня 2024 року Папазовій Ользі Леонідівні, 25.05.1965 р.н. заочно повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України та вручена захиснику підозрюваної Папазової О.Л. - Завгородньому О.С., який призначений центром надання безоплатної вторинної правової допомоги, для здійснення захисту останнього.

Крім того, 10 жовтня 2024 в газеті «Урядовий кур'єр» № 206 яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повідомлення про підозру – Папазовій Ользі Леонідівні та повістки про виклик підозрюваної на 16.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 17.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 18.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв. до Маріупольської окружної прокуратури Донецької області. Однак на зазначені виклики остання не з'явилась та про причини не прибуття не повідомила.

Місцезнаходження Папазової Ольги Леонідівни на даний час невідоме, згідно з інформацією наданою Головним центром обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, Папазова О.Л. з 24.02.2022 державний кордон України не перетинала, а тому є підстави вважати, що остання переховується від органів досудового розслідування на тимчасово окупованій території.

Таким чином 10.10.2024 Папазова Ольга Леонідівна набула статусу підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а саме у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України.

Наявність обгрунтованої підозри Папазової Ольги Леонідівни у вчиненні інкримінованого їй кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, повністю підтверджується зібраними у кримінальному провадженні доказами, а саме:

- інформацією наданою Головним центром обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, згідно якої Папазова Ольга Леонідівна з 24.02.2022 державний кордон України та лінію розмежування з тимчасово окупованими територіями не перетинала;

- відповіддю на доручення № 78/2/33-185нт від 01.10.2024;
- протоколом огляду мережі інтернет від 02.04.2024;
- актом огляду телеграм каналу «ЕР Мариуполь» від 29.12.2024;
- актом огляду від 02.03.2024;
- протоколом допиту свідка від 28.09.2024;
- протоколом допиту свідка від 29.09.2024;
- протоколом огляду від 24.09.2024;
- протоколом огляду мережі інтернет від 03.09.2024;
- повідомленням про підозру від 08.10.2024, яке опубліковане 10.10.2024;
- постановою про залучення захисника з додатками від 10.10.2024.

Під час досудового розслідування встановлено, що підозрювана Папазова Ольга Леонідівна ухиляється від явки на виклик прокурора (не прибула на виклик без поважної причини більше ніж два рази), оголошена у розшук та перебуває на території, яка відповідно до постанов Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015, № 252-VIII від 17.03.2015 (з додатком), Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» є тимчасово окупованою територією.

Постановою прокурора від 21.10.2024 на підставі ст. 281 КПК України підозрювану Папазову Ольгу Леонідівну оголошено в розшук.

У судовому засіданні прокурор клопотання підтримав та просив його задовольнити з підстав, наведених у ньому.

Захисник у судовому засіданні просив винести рішення на розсуд суду.

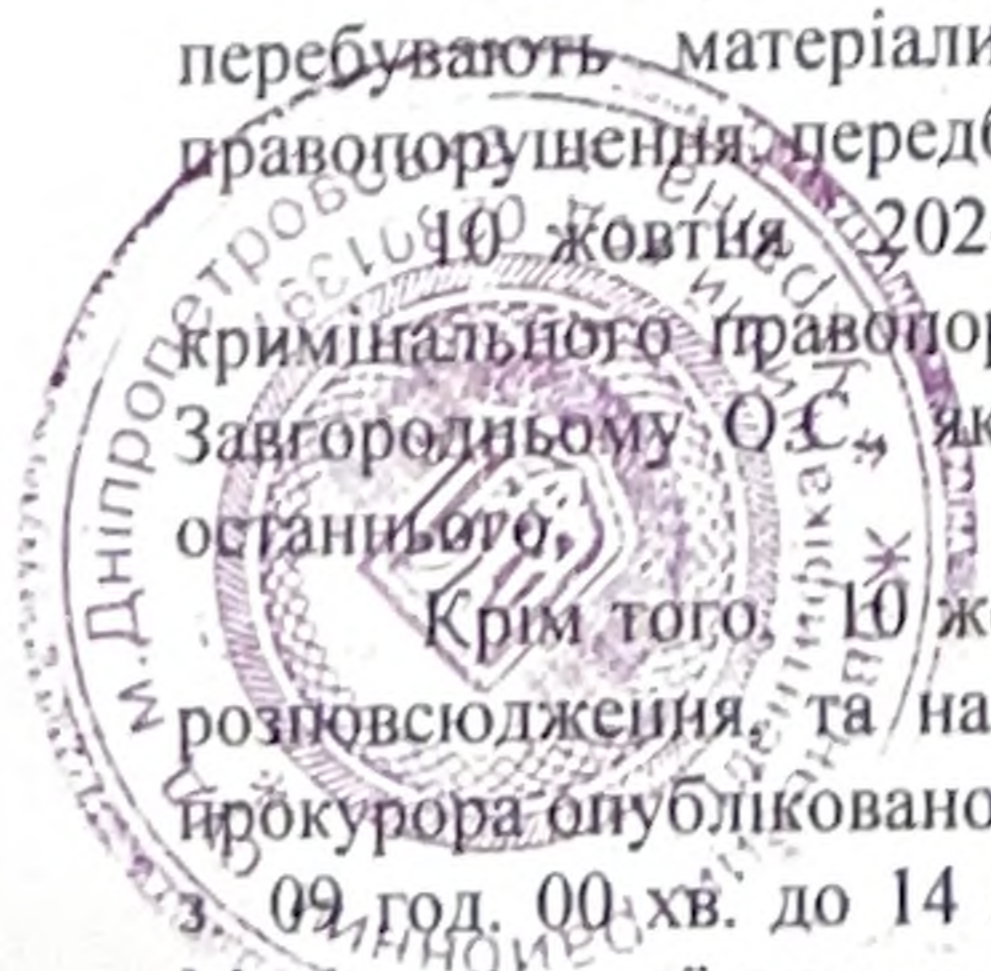
Заслухавши доводи прокурора та захисника, дослідивши матеріали клопотання, слідчий суддя дійшов висновку про таке.

Так, в судовому засіданні встановлено, що у провадженні СВ 2 управління ГУ СБУ в Донецькій і Луганських областях перебувають матеріали кримінального провадження № 2202405000000091 від 11.01.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, стосовно підозрюваної Папазової Ольги Леонідівни.

10 жовтня 2024 року прокурором Папазовій Ользі Леонідівні, 25.05.1965 р.н. повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України та вручено захиснику підозрюваної Папазової О.Л. - Завгородньому О.С., який призначений центром надання безоплатної вторинної правової допомоги, для здійснення захисту останнього.

Крім того, 10 жовтня 2024 в газеті «Урядовий кур'єр» № 206 яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повідомлення про підозру – Папазовій Ользі Леонідівні та повістки про виклик підозрюваної на 16.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 17.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 18.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв. до Маріупольської окружної прокуратури Донецької області. Однак на зазначені виклики остання не з'явилась та про причини не прибуття не повідомила.

Таким чином, 10.10.2024 Папазова Ольга Леонідівна набула статусу підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а саме у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України.

Слід зазначити, що поняття «обґрунтована підозра» не визначене у національному законодавстві та, виходячи з положень ч. 5 ст. 9 КПК України необхідно взяти до уваги позицію Європейського суду з прав людини, відображену у пункті 175 Рішення від 21.04.2011 у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», відповідно до якої термін обґрунтована підозра означає, що існують факти або інформація, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення (рішення у справі «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990, п.32, Series A, N 182).

При цьому, обставини здійснення підозрюваним конкретних дій та доведеність його вини, потребують перевірки та оцінки у сукупності з іншими доказами у кримінальному провадженні під час подальшого досудового розслідування.

Такий висновок узгоджується з правовими позиціями, наведеними у рішеннях Європейського Суду з прав людини, зокрема, у справі «Мюррей проти Сполученого Королівства» № 14310/88 від 23.10.1994, в яких суд зазначив, що факти, які є причиною виникнення підозри не повинні бути такими ж переконливими, як і ті, що є необхідними для обґрунтування вироку чи й просто висунення обвинувачення, черга якого надходить на наступній стадії процесу кримінального розслідування.

Так, для вирішення питання щодо обґрунтованості повідомленої підозри, оцінка наданих слідчому судді доказів здійснюється не в контексті оцінки доказів з точки зору їх достатності і допустимості для встановлення вини чи її відсутності, доведення чи не доведення винуватості особи, що здійснюється судом при ухваленні вироку, а з метою визначити вірогідність та достатність підстав причетності тієї чи іншої особи до вчинення кримінального правопорушення, а також чи є підозра обґрунтованою, щоб виправдати подальше розслідування або висунення обвинувачення.

Водночас, слідчому судді під час вирішення питання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування не надається весь обсяг доказів, зібраних під час досудового розслідування та дані щодо джерел їх отримання. Такі матеріали мають надаватися суду при судовому провадженні відповідного кримінального провадження та саме на цій стадії, передбачено здійснення оцінки доказів з точки зору належності, допустимості, достовірності та сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Відповідно до практики Європейського суду з прав людини вимога розумної підозри передбачає наявність доказів, які об'єктивно зв'язують підозрюваного з певним злочином і вони не повинні бути достатніми, щоб забезпечити засудження, але мають бути достатніми, щоб виправдати подальше розслідування або висунення звинувачення (рішення у справі «Мюррей проти Об'єднаного Королівства» від 28.10.1994, «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990).

При цьому, на стадії досудового розслідування кримінального провадження, слідчий суддя не вправі вирішувати ті питання, які повинен вирішувати суд під час розгляду кримінального провадження по суті, зокрема, не вправі оцінювати докази з точки зору їх достатності і допустимості для визнання особи винною чи невинною у вчиненні злочину, а лише зобов'язаний на підставі розумної оцінки сукупності отриманих доказів визначити, що причетність особи до вчинення кримінального правопорушення є вірогідною та достатньою.

Так, слідчий суддя, дослідивши матеріали клопотання за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин провадження, керуючись законом, оцінюючи сукупність зібраних доказів лише щодо пред'явленої підозри з точки зору їх достатності та взаємозв'язку, не вирішуючи наперед питання про винуватість підозрюваного у вчиненні інкримінованому йому злочину, правильність кваліфікації його дій, допустимість доказів щодо встановлення винуватості підозрюваного, вважає, що зміст клопотання та долучених до нього матеріалів кримінального провадження можуть свідчити про існування фактів і інформації, які можуть переконати об'єктивного спостерігача у тому, що підозрювана могла вчинити інкриміноване їй правопорушення.

Відповідно до матеріалів клопотання, з дотриманням вимог ст. ст. 276, 277, 278 КПК України, Папазовій О.Л. повідомлено про підозру у відповідності та у спосіб, передбачений чинним кримінальним процесуальним законодавством України.

При цьому, відповідно матеріалів клопотання підозрювана постійно перебуває на тимчасово окупованій території України і встановити її точне місце перебування не вдасться за можливе. Доказами перебування підозрюваної на тимчасово окупованій території України підтверджено зібраними матеріалами досудового розслідування.

Постановою прокурора від 21.10.2024 на підставі ст. 281 КПК України підозрювану Папазову Ольгу Леонідівну оголошено в розшук.

Водночас, чинне процесуальне законодавство не визначає, якими саме доказами має бути доведено, що особа перебуває у будь-якому із видів розшуку, однак регламентує, що про оголошення розшуку (державного та міжнародного) органом досудового розслідування має бути винесена відповідна постанова (ч. 2 ст. 281 КПК України), що в даному випадку і було здійснено органом досудового розслідування шляхом винесення постанов про оголошення підозрюваного в розшуку.

Згідно з ч. 5 ст. 139 КПК України ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Разом з тим, відповідно до ч. ч. 1. 2. ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні зокрема щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209-255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до п. 4 ч. 2 ст. 297-2 КПК України клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування повинно містити, зокрема, відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук.

Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014 визначає статус території України, тимчасово окупованої внаслідок збройної агресії Російської Федерації, встановлює особливий правовий режим на цій території, визначає особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб (стаття 2 цього Закону).

Згідно з п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 3 цього Закону адміністративна межа між тимчасово окупованою територією та іншою територією України визначається Кабінетом Міністрів України.

Під час досудового розслідування встановлено, що підозрювана ухиляється від явки на виклик слідчого (не прибула на виклик без поважної причини більше ніж два рази), оголошена у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України.

Згідно із до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Порядок вручення повістки про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, а також правові наслідки ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, визначаються Кримінальним процесуальним кодексом України.

Відповідно до ч.1 ст. 297-5 КПК України, повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Матеріали клопотання свідчать, що підозрювана належним чином викликала для повідомлення про підозру та проведення процесуальних дій, у спосіб передбачений законом, а саме через засоби масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на сайті Офісу Генерального прокурора, проте не з'явилася у призначений час та не повідомила про причини неприбуття, та згідно показань свідків перебуває на тимчасово окупованій території, а відтак слід вважати, що підозрювана переховується від органів слідства на тимчасово окупованій території України, з метою ухилення кримінальної відповідальності.

Отже, матеріалами клопотання також підтверджено, що підозрювана переховується від органу досудового розслідування на тимчасово окупованій території України з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

Враховуючи вищевикладене, зважаючи на надані слідчому судді матеріали кримінального провадження, що можуть свідчити про причетність підозрюваної до вищевказаного кримінального правопорушення, а також, враховуючи той факт, що остання переховується від органів досудового розслідування, з метою ухилення від кримінальної відповідальності, оголошена у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України, слідчий суддя дійшов висновку про наявність обґрунтованих підстав, визначених ст. ст. 297-1, 297-2, 297-4 КПК України, для задоволення клопотання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні відносно Папазової О.Л.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 135, 139, 297-1 - 297-5, КПК України, слідчий суддя,-

ПОСТАНОВИВ:

Клопотання прокурора Маріупольської окружної прокуратури Донецької області Аляєва С.В. у кримінальному провадженні, зареєстрованому в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 2202405000000091 від 11.01.2024, про здійснення спеціального досудового розслідування відносно Папазової Ольги Леонідівни, 25.05.1965 р.н., підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за № 2202405000000091 від 11.01.2024 відносно Папазової Ольги Леонідівни, 25.05.1965 р.н., підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали складений і оголошений о 17-40 годині 28.10.2024 року.

Слідчий суддя

В.П. Бойко

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Секретар с/з *[підпис]* Дейнега А.М.

Суддя І.П. Бойко
Секретар А.М. Дейнега
2024 рік